

**Промова Постійного представника України при ООН
Його Високоповажності пана Сергія Кислиці**
під час засідання Ради Безпеки ООН на тему:
«Підтримання миру та безпеки України»
(11 квітня 2024 року)

**Пані Голово,
шановні члени Ради Безпеки,
помічнику Генерального секретаря Єнчо та
директорко Восорну,**

я також відзначаю присутність тут молодших співробітників російської місії на місці постійного члена Радянського Союзу. Як виглядає, дорослі хлопці вже встигли втекти із засідання.

Їхня країна нарешті відмовилася від спроб вигадувати правдоподібні пояснення своєї агресії. Натомість тепер відкрито декларує справжні цілі війни: повне знищення Української держави, Українського народу та української ідентичності.

Справді, навіть російській пропаганді непросто було пояснити, як руйнування українських міст та масові вбивства українців можна вважати «визволенням братнього народу».

Важко було повторювати хибну мантру про «вісім років бомбардування Донбасу» як привід для війни на тлі того, що російська армія протягом більш як двох років завзято знищувала все нові міста та села Донбасу.

Ба більше, вкрай складно було вдавати, що Росія бореться з неонацизмом, тоді як вона копіює всі моделі поведінки, типові для нацистського райху.

Тепер Москва, схоже, погоджує свої слова з діями. Вони відкрито закликають до вбивства всіх українців та ліквідації Української держави — як ми бачимо з останніх політичних документів, заяв російських чиновників та провідних пропагандистів.

Близький спільник Путіна, колишній Президент Медведєв, наприклад, закликає у своєму телеграмі «кришити бандерівських свиней», маючи на увазі всіх українців. Нацистські попередники Медведєва, як ми знаємо, називали українців та інші слов'янські народи «унтерменшами».

Схоже, навіть додаток «Shazam» на ваших смартфонах може зіткнутися з проблемою визначення того, кому належить та чи інша цитата: нацистським злочинцям чи їхнім кремлівським послідовникам.

Нацистський пропагандист Геббельс казав: «Ми завдаватимемо ударів до повного знищення. Фюрер має намір стерти з лиця землі такі міста, як Москва чи Петербург. І це справді необхідно».

А як щодо цієї цитати: «Харків треба стерти з лиця землі, ось просто щоб не було жодних ілюзій. Але почати треба з Києва, просто знищити [...] повністю стерти, щоб нічого не залишилося, лише радіоактивний пил!»? Це російський пропагандист Соловйов фактично повторив слова Геббельса на російському державному телебаченні.

Ще одна: «Ми знаємо, що маємо справу на Сході з пекельним політичним сатанізмом», казав Геббельс.

І її повторення сьогодні дозвольте мені процитувати: «Спеціальна воєнна операція — це священна війна, в якій Росія та її народ [...] захищають світ від [...] перемоги Заходу, що піддався сатанізму». Це цитата з так званого Наказу XXV Всесвітнього російського народного собору «Сьогодення та майбутнє російського світу». Викликає здивування той факт, що ця структура, яку очолює глава Російської православної церкви, має спеціальний консультативний статус при ЕКОСОР. Яка ганьба для ООН мати такого «консультанта»!

Взагалі часто складається враження, що російські чиновники та пропагандисти використовують щоденник Геббельса як свій підручник. Останній, наприклад, писав у лютому 1943 року: «... націонал-соціалістичний уряд готовий застосувати всі засоби. Нас не турбує, якщо хтось заперечить».

Путінський Міністр Лавров у січні 2024 року аналогічно відповів на те, що переважна більшість держав-членів ООН засуджує вторгнення Росії, яке є порушенням Статуту ООН: «Для нас немає значення, хто і як голосував».

Пані Голово,
реалізуючи свою стратегію знищення, Росія з початку року випустила по українських містах і селах майже 1000 ракет, близько 2800 дронів «Шахед» і приблизно 7000 керованих авіаційних бомб. Сумарна вибухова потужність цих авіаударів по Україні перевищує 9 (!) кілотонн. Лише 3% російських ракет, дронів і керованих бомб уражають військові цілі, тоді як решта 97% — цивільну інфраструктуру.

Росія свідомо обирала цілями своїх атак критично важливу енергетичну інфраструктуру, здебільшого пов'язану з виробництвом електроенергії. Внаслідок обстрілів у березні було знищено 80% теплових електростанцій України.

Серйозних збитків також завдано гідроелектростанціям. Зокрема, 29 березня Росія атакувала Дністровську та Канівську ГЕС, продемонструвавши свій намір повторити катастрофу, яку створила в Каховці у червні минулого року. Спільним завданням міжнародного співтовариства, а не лише України, має стати забезпечення того, щоб такі масштабні екологічні катастрофи більше ніколи не повторилися в Європі.

Харків — друге за розміром місто України до війни — став особливою ціллю для військ Російської Федерації. Російський державний експерт Олександр Ситін, керівник так званого Центру політичних досліджень країн Північної та Східної Європи, в ефірі російського федерального телеканалу відкрито зізнався: «Взяття чи руйнування Харкова матиме болючий, деморалізуючий вплив на українське суспільство. А я вважаю, що волю цього народу треба ламати через коліно». Ось чому Росія майже щодня обстрілює цивільну інфраструктуру Харкова ракетами, дронами та авіаційними керованими бомбами. Майже всю критичну енергетичну інфраструктуру регіону, зокрема і Зміївську ТЕС, зруйновано.

Сьогодні вночі Росія знову атакувала нашу критично важливу інфраструктуру. Трипільську ТЕС — основного постачальника електроенергії до Київської, Черкаської та Житомирської областей — було повністю розбито.

Зробити остаточну редакцію тексту мого виступу практично неможливо, оскільки російський обстріл триває навіть зараз, під час цього засідання.

Щоби збільшити масштаби втрат, армія Російської Федерації вдається до терористичної практики подвійних ударів — обстрілює місце першої атаки новою хвилею ракет або дронів під час рятувальної операції. Серед останніх прикладів — російський обстріл Харкова 4 квітня. Перша хвиля дронів вдарила по багатоповерхових житлових будинках. Щойно на місце прибули Сили реагування, Росія вчинила повторний обстріл. Як наслідок — загинули четверо людей, зокрема і троє пожежників, які рятували людей із зруйнованої будівлі. Ця терористична практика навмисних сильних ударів по місту з населенням понад мільйон осіб може призвести до загибелі тисяч мирних жителів Харкова.

Загалом таку тактику застосовують повсюдно — від прикордонних територій на Півночі до Донбасу та Півдня України. Після руйнування Авдіївки Росія зараз рівняє із землею наступне місто — Часів Яр. Одеська, Запорізька, Херсонська, Миколаївська, Сумська, Хмельницька, Львівська та інші області також під постійними обстрілами.

ООН в Україні підтверджує нелюдську тактику Росії щодо українського цивільного населення. З огляду на березневий звіт про захист цивільного населення у збройному конфлікті, Моніторингова місія ООН з прав людини в Україні зафіксувала, що минулого місяця було вбито або поранено щонайменше 604 мирних жителів, що на 20% більше, ніж у лютому. У своїх оцінках місія чітко дала зрозуміти, що кількість жертв серед цивільного населення у березні зростає головним чином через атаки російських Збройних сил зі застосуванням ракет і баражуючих боєприпасів по території України, а також збільшення повітряних бомбардувань поблизу лінії фронту.

Чисельність жертв серед дітей є ще катастрофічнішою, оскільки зростає удвічі, якщо порівнювати з лютим. 57 українських дітей було вбито або поранено в березні внаслідок, за даними місії ООН, ширшого застосування керованих та некерованих авіабомб.

Кількість жертв серед мирного населення, зокрема дітей, і далі швидко зростає. Буквально вчора російські війська розбомбили село Липці Харківської області — загинуло троє людей, серед них — чотирнадцятирічна дівчинка. Ракетний обстріл Одеської області забрав життя чотирьох осіб, зокрема й десятирічної дівчинки. Напередодні вони обстріляли житловий будинок у Костянтинівці на Донеччині. Загинуло троє людей, поміж яких — тринадцятирічний хлопчик.

Пані Голово,

ми, як і раніше, стурбовані звірствами, які вчиняють над українськими військовополоненими. 7 квітня в російських соціальних мережах з'явилося нове шокувальне відео, на якому російські військові вбивають трьох полонених беззбройних українських військовослужбовців у Херсонській області.

У своєму останньому звіті, що охоплює період з 1 грудня 2023 року по 29 лютого 2024 року, Управління Верховного комісара ООН з прав людини (УВКПЛ) зафіксувало стрімке зростання кількості повідомлень про страти українських військовополонених, а це 32 особи — значно більше, ніж за будь-який попередній період. Загалом українські правоохоронці розслідують 27 кримінальних справ щодо страти 54 українських військовополонених з боку росіян від початку масштабного вторгнення Росії в Україну.

Цю невпинну хвилю насильства проти українських військовополонених фіксують численні джерела, які заслуговують на довіру, як-от звіти ООН. Висновки Незалежної міжнародної комісії з розслідування порушень в Україні в контексті збройної агресії Російської Федерації підтверджують постійну практику широкомасштабних та систематичних тортур, які застосовують російські органи у місцях тримання під вартою. Ба більше, відмова Росії надати представникам Організації Об'єднаних Націй та Міжнародного комітету Червоного Хреста доступ до військовополонених та цивільних затриманих лише посилює невідкладність ситуації.

Ми закликаємо членів Ради Безпеки приділити цьому питанню пріоритетну увагу та зробити свій внесок у визначення найбільш ефективних стратегій щодо усунення та припинення цих неприпустимих порушень міжнародного гуманітарного права.

Пані Голово,

вчинення воєнних злочинів та заперечення відповідальності за них були визначальною рисою Росії від початку її агресії проти України. З різницею в Бучі пов'язані одні з найболючіших спогадів українців. Нещодавно ми відзначили другу річницю визволення Бучі. Це звільнення поклато край жахливим злочинам, які вчиняли російські війська під час окупації міста у березні 2022 року.

Мешканців Бучі та інших населених пунктів на околицях Києва невибірково розстрілювали, незаконно затримували, катували та страчували без суду і слідства. У них навмисно стріляли з автоматичної зброї, коли ті виходили з будівель по їжу та воду. У домогосподарствах регулярно проводили обшуки, чоловіків часто допитували та вбивали на місці або затримували, а потім страчували.

Українські правоохоронці зібрали понад 9 000 документів про воєнні злочини, вчинені в Бучі та на її околицях. Загибло близько 1800 мирних жителів. Україна встановила особи 146 військовослужбовців російських Збройних сил як підозрюваних у воєнних злочинах, вчинених у Бучанському районі, пред'явила обвинувачення 93 і засудила 19.

Російська Федерація й далі заперечує вбивства мирних жителів у Бучі, зокрема й на майданчику Ради Безпеки. Це цинічна, хоч і звичайна поведінка злочинців, які заперечують свої злочини. Не визнають попри те, що докази з відкритих джерел, супутникові знімки та висновки міжнародних механізмів, як-от УВКПЛ, Незалежна міжнародна комісія з розслідування порушень в Україні та Московський механізм ОБСЄ, розвінчують російські заперечення й підтверджують, що вбивства вчинено за декілька тижнів до звільнення.

Пані Голово,

навіть якщо режими Путіна і Гітлера не є ідентичними близнюками, у них та сама токсична ДНК. Майже 10 років, витрачені на політику умиротворення 80 років тому, призвели до світової війни. Спроби втихомирити нового агресора, які ми спостерігали з 2014 по 2022 роки, вилилися в повномасштабну війну на Європейському континенті.

Уроки історії потрібно засвоїти. Якби Рада Безпеки існувала під час Другої світової війни, чи сиділи б її члени за одним столом із Ріббентропами, поки нацисти руйнували європейські міста та відправляли тисячі людей у газові камери? І все-таки зараз ми сидимо поруч із сучасними реінкарнаціями Ріббентропів.

А завтра знову будемо сидіти на пропагандистському шоу та вислуховуватимемо нові звинувачення на адресу країни, яка захищає себе та свій народ від знищення. А російський Уряд та російська церква далі заявлятимуть через свою вищезгадану неурядову організацію, яку створив Уряд, що «вся територія сучасної України має увійти до зони виняткового впливу Росії».

Нам не потрібне це знущання над дипломатією.

Що нам потрібно — це солідарність з Україною в реалізуванні її невіддільного права на самооборону згідно зі статтею 51 Статуту ООН, нетерпимість до російських злочинів та бачення світу на основі Статуту ООН. Це бачення схвалене резолюцією Генеральної Асамблеї ООН від 23 лютого 2023 року та розвинене у межах української Формули миру. Перший Саміт миру відбудеться 15–16 червня у Швейцарії, і ми запрошуємо всі відповідальні країни взяти участь та зробити свій внесок у всеохопний, справедливий і тривалий мир для України та всього світу.

Дякую вам.